

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska (przewodniczący)

SSN Halina Kiriło

SSN Krzysztof Rączka (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania A. K.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 27 lipca 2018 r.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Spółecznych w dniu 22 stycznia 2020 r.,

zażalenia przedstawiciela NSZZ "(...)" J. S.

na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2019 r.

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 grudnia 2019 r. Sąd Najwyższy, w sprawie z odwołania A.K. od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 27 lipca 2018 r., odrzucił wniosek przedstawiciela NSZZ „(...)” J. S. o udział w postępowaniu.

Sąd Najwyższy uznał, że w postępowaniu sądowym może brać udział organizacja pozarządowa, jeżeli zakres jej zadań statutowych obejmuje przedmiot postępowania (art. 61 § 1 k.p.c.). Wnioskodawca nie wykazał, by organizacja, w imieniu której występuje, miała w zakresie zadań statutowych wspieranie sędziów w postępowaniach odwoławczych od uchwał Krajowej Rady Sądownictwa. Poza tym z pisma wynika, że J. S. występuje w charakterze przedstawiciela NSZZ (...). Pismo nie potwierdza jednak, by wnioskodawca miał takie umocowanie. Ponadto, powód nie wyraził zgody na przystąpienie organizacji pozarządowej.

W zażaleniu J. S. zaskarżył powyższe postanowienie i wniósł o jego uchylenie w całości, oraz o ponowne rozpoznanie sprawy na posiedzeniu jawnym przez Izbę Dyscyplinarną lub Trybunał Konstytucyjny, z nieograniczonym prawem biernego udziału przedstawicieli mediów publicznych oraz czynnego udziału przedstawicieli organizacji pozarządowych, a w szczególności przedstawicieli mediów publicznych i przedstawicieli związków Zawodowych w tym NSZZ „(...)”.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący podniósł, że Sąd Najwyższy miał z mocy samego prawa, obligatoryjny obowiązek uznać jego wstąpienie do postępowania oraz uwzględnić wniosek o przeprowadzenie jawnego posiedzenia - art. 60 - 63 k.p.c. W ocenie żalącego się Sąd Najwyższy, powinien obligatoryjnie wezwać go do uzupełnienia ewentualnych braków formalnych, poprzez zażądanie stosownych dokumentów potwierdzających umocowanie do występowania w charakterze przedstawiciela NSZZ „(...)”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jako niedopuszczalne podlega odrzuceniu.

W myśl art. 394¹ § 1, § 1¹ i § 2 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, a także na orzeczenie uchylające przez sąd drugiej instancji wyrok sądu pierwszej instancji i przekazujący sprawę do ponownego rozpoznania, zaś w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, także na postanowienia sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, poza postanowieniami, o których mowa w art. 398¹ k.p.c. oraz postanowieniami wydanymi w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji.

Z brzmienia tego przepisu wynika, że zażalenie nie przysługuje od orzeczenia Sądu Najwyższego, bowiem nie jest on sądem drugiej instancji. Innymi słowy nie można skutecznie składać zażalenia na postanowienie Sądu Najwyższego wydane - tak jak w tej sprawie - w przedmiocie odrzucenia wniosku o

przystąpienie do udziału w postępowaniu, jest ono bowiem postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie kasacyjnej.

Brak środków odwoławczych od orzeczeń Sądu Najwyższego wynika także z ustrojowego usytuowania tego Sądu jako naczelnego organu sądowego sprawującego nadzór nad działalnością sądów powszechnych w zakresie orzekania (art. 183 Konstytucji RP oraz art. 1 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym, Dz.U. Nr 240, poz. 2052). W każdej procedurze musi występować najwyższy organ procesowy, którego orzeczenia są ostateczne. Takim organem w polskim postępowaniu cywilnym jest Sąd Najwyższy (postanowienie SN z 14 lipca 2000 r., II UZ 82/00).

Z powyższych przyczyn zażalenie zostało odrzucone, na podstawie 394¹ § 3 oraz art. 398²¹ w związku z art. 373 k.p.c.